

דברי תורה וחינוך

א סולת פלבוץ

כי תצא | ר' רועי צור מנהל חט"ב בישיבה תיכונית חספין

בס"ד

אנו בתחילת חודש אלול ימי תשובה.

באופן טבעי כל אחד מאיתנו עסוק בחשבון נפש ותיקון דרכיו, מידותיו ומעשיו. ננסה להתבונן בנקודה חשובה בהקשר האחריות של כל אחד מאיתנו לתשובה של עצמנו ושל הסובבים אותנו. מפורסמים דברי אור החיים הקדוש על פרשת אשת יפת תואר המדמה את האישה השבויה לנפש האדם. בהמשך הפרשה ממשיך אור החיים הקדוש מתוך אותה נקודת מבט ביחס למצוות השבת אבידה.

לא תראה את שור וגו'. פרשת זו באה לרמוז בפרטות חיוב התוכחות שצריכים בני אל חי צדיקי עולם לעשות לעם ה', והן אלה צדיקים יקראו לצד מעלתם אחים... ואותם צוה ה' כי תראה את שור אלה הם בני אדם שנמשלו כבהמות והם צאן קדשים ולזה קראם שור ושה, **אחיך** שהוא הקב"ה...

ואמרו נדחים על דרך אומרו (לעיל ד') ונדחת והשתחווית להם וגו' שהעובר פי ה' יקרא נדח, ויצו ה' לבל יתעלם אלא ישיבם לאחיו הוא אלהי עולם וכפל לומר השב תשיבם, נתכוון כי מתחילה ישיבם לדרך הטוב ובזה יתקרבו אל אביהם שבשמים, והוא אומרו תשיבם לאחיך:

ואמרו ואם לא קרוב אחיך וגו'. בזה העיר כי הוא מדבר על זמן גלות האחרון... וזה יסובב הרחקת הלבבות מהאמונה ונטווי רגל כאשר עינינו רואות בדורות הללו, עם כל זה יצו ה' **ואספתו אל תוך ביתך** זה בית המדרש וילמדהו אורחות חיים ודרך ישכון אור לבל יטה מני אורח ולא ימצאהו אויבו במחשבות וטענות כוזבות כי אור תורה תצילהו, וזה יהיה עד שיתרצה ה' וידרשהו, והוא אומרו **עד דרוש אחיך אותו, והשבותו לו** פירוש מעלה עליו הכתוב כאילו הוא משיבו מני אובד:

וכן תעשה לכל אבדת אחיך, וקראה הכתוב אבדה כמו שרמז רשב"י (קידושין ב'): משל למי שנאבדה לו אבדה מי מחזר על מי וכו', כי חלק העולה לאיש זה הנה הוא אבוד מהעולם כיון שאין זולתו יכול להשיגו כאמור בדברי המקובלים, ובאמצעות השבתו בתשובה הנה הוא מוצא אותה:

אנו נמצאים בתקופה סוערת ומורכבת במדינת ישראל נפשותינו שלנו משוטטות ואובדות בחיפוש אחר הדרך הנכונה לנהוג וללכת בה בשעה זו ברמה האישית וברמה הלאומית נראה כי הדרכתו של אור החיים נכונה לנו מאוד דווקא בימים אלו ומצווה עלינו לקיים מצוות השבת אבידה להחזיר כל אחד (לעצמנו, תלמידנו, כלל ישראל) למצוא את חלקו בעולם, בתורת ישראל, "שאין זולתו יכול להשיגו" נשתדל לאסוף לתוך ביתנו - אל בית המדרש - לדרכה של תורה, כדי להשיב את אבידות ישראל לבעליהן.

בתפילה שנזכה לפעול כל אחד כפי כוחו, לא בכפיה חלילה אלא בדרך של העמקת הקשר והחיבור באמונה ואהבה במעגלים הקרובים והרחוקים.